

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 339/2019
24.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Радивојевића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Радивојевића - адвоката Бојана Чедића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву 2К 38/17 од 14.09.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1055/18 од 05.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 24. априла 2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Радивојевића - адвоката Бојана Чедића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву 2К 38/17 од 14.09.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1055/18 од 05.12.2018. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву 2К 38/17 од 14.09.2018. године, окривљени Марко Радивојевић је, поред окривљеног АА, оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године. У ову казну, на основу члана 63. КЗ, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 14.03.2017. године до 24.03.2017. године.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 7. КЗ, од окривљеног Марка Радивојевића одузета је опојна дрога марихуана у количини од 0,44 грама нето масе и амфитемин у количини од 166,63 грама нето масе, а на основу члана 151. став 1. ЗКП окривљеном су враћени предмети који су му привремено одузети, и то један мобилни телефон марке „...“ и један мобилни телефон марке „...“, са претплатничким картицама.

На основу члана 264. ЗКП, окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава, на име паушала, уплати износ од 10.000,00 динара, као и да солидарно са окривљеним АА плати трошкове кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву и то на име трошкова вештачења износ од 64.436,64 динара, као и да Вишем суду у Панчеву на име трошкова вештачења плати износ од 9.000,00 динара, а окривљени Марко Радивојевић је обавезан и да Вишем суду у Панчеву надокнади трошкове вештачења и браниоца по службеној дужности у износу од 32.250,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1055/18 од 05.12.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Панчеву, браниоца окривљеног Марка Радивојевића – адвоката Бојана Чедића и браниоца окривљеног АА – адвоката Стевана Јаковљевића, а пресуда Вишег суда у Панчеву 2К 38/17 од 14.09.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Марка Радивојевића – адвокат Бојан Чедић, не наводећи законски основ, с тим што из образложења произилази да захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати Апелационом суду у Београду на даље поступање, те да одложи извршење казне затвора окривљеном Марку Радивојевићу.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Неосновано бранилац окривљеног Марка Радивојевића у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати, те у том смислу као незаконит доказ означава записник о претресању стана и других просторија. С тим у вези бранилац наводи да окривљени приликом претресања стана, противно одредбама чланова 152. – 157. ЗКП, није поучен о правима из члана 8. ЗКП, те да га полицијски инспектори нису позвали да преда предмете за које су веровали да ће наћи претресом, нити су му дозволили да позове браниоца да присуствује претресу, као и да су супротно одредбама ЗКП приступили претресу пре него што су стигли сведоци претреса, а када су стигли – пропустили су да им укажу на улогу приликом претресања, а због чега наведени записник према ставу браниоца представља незаконит доказ, који је морао бити издвојен из списка.

Изложени наводи захтева су, по оцени овога суда, неосновани, обзиром да записник о претресању стана и других просторија окривљеног Марка Радивојевића од 14.03.2017. године, ни сам по себи, а ни према начину прибављања, није у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку.

Наиме, претресање стана и других просторија окривљеног Марка Радивојевића, обављено је на основу претходно прибављене наредбе судије за претходни поступак Кппр 85/17 од 14.03.2017. године, и у свему је извршено у складу са одредбама члана 155. – 157. ЗКП, које регулишу предузимање ове доказне радње. Пре предузимања ове доказне радње, наредба је у смислу члана 156. став 1. ЗКП предата окривљеном Марку Радивојевићу, уз позив да добровољно преда лица, односно предмете који се траже, исти је поучен да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању, при чему је на записнику констатовано да окривљени није захтевао присуство браниоца. Овој доказној радњи присуствовала су два сведока, и то ББ и ВВ, обојица из ..., који су, према констатацији на записнику, поучени о њиховој улози приликом вршења претресања, а окривљени Марко Радивојевић је, након што му је записник о претресању стана прочитан у смислу члана 235. став 1. и 2. ЗКП, исти потписао без икаквих примедби.

Како је, дакле, наведени записник сачињен у свему у складу са одредбама члана 155. – 157. ЗКП, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Радивојевића којима се указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

У осталом делу, захтев је одбачен као недозвољен.

Ово стога што у преосталом делу бранилац окривљеног указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање истицањем да окривљени није извршио предметно кривично дело, да је у предметном стану такође живела и ГГ, те да је и окривљени АА могао да претура по фрижидеру у ком је пронађена опојна дрога, а који је током целог поступка био главни „сведок“ против окривљеног Марка Радивојевића.

Поред тога, у захтеву се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је уз жалбу на првостепену пресуду бранилац окривљеног доставио нов доказ – изјаву сведока, а на који доказ се „другостепени орган, приликом одлучивања по жалби, није ни осврнуо“.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац (сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, то је Врховни касациони

суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Радивојевића – адвоката Бојана Чедића, у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**